

ongeluk in 1996 ben ik mijn stoel kwijtgeraakt. Ik ben bezig een aantal oude taken af te ronden. Onder andere het bij elkaar schrijven van dertig jaar onderzoek aan uilen en roofvogels, samen met Fred Koning. Dat is het sluitstuk. Er moeten conclusies getrokken worden, en dat is niet makkelijk.

De ultieme uitwerking van 'Uilen in de duinen'?

Ja, maar dan op een wetenschappelijke manier. Daar moet ik nog even heel hard tegenaan. Ik heb er wel ideeën over, en ik word begeleid door Jack van Alphen in Leiden en Joost Tinbergen in Groningen.

Leuke dingen in het vooruitzicht

Nog niet echt. Ik kan me niet veroorloven om met werken te stoppen. En ik wil ook iets nuttigs blijven doen voor de gemeente Amsterdam, waar de waterleiding onder valt. Mijn stoel naar een ander plekje verslepen of mezelf nuttig maken als schrijver. Ik heb een rappe hand van schrijven en de mensen vinden mijn boeken en artikelen boeiend en duidelijk.

Hoe vind je dat je de duinen achterlaat?

De vogels van het open duin hebben het ronduit slecht. Het schrale en korte duingrasland is bijna verdwenen en de langgrazigheid is voor een aantal beesten heel slecht. Het is een combinatie van vergrassing en verstruweling die nu door de gedecimeerde konijnenstand wordt versterkt. En er is de toegenomen recreatiedruk, de vossenpredatie. Het is heel moeilijk om echt te ontrafelen hoeveel elk van die factoren bijdraagt aan de achteruitgang.

Nog hobby's?

Ik heb twaalf jaar gevlogen, 600 uur in totaal. Alles ervoor gedaan, zelfs op een bepaald moment mijn huis verkocht. Ik was dol op crosswind-landingen. Die mocht ik op Eelde zelfs demonstreren voor de luchtvaartsschool. Op zo'n heel klein dwarsbaantje precies neerkomen op de blokken. Ik vond het heerlijk, helemaal alleen daarboven.

Alleen, geen mensen

Ik ben heel bewust kinderloos gebleven, vooral omdat ik met de volle honderd procent in mijn werk wilde staan. Maar er komt natuurlijk een eind aan het mensdom. Misschien gaan de wespen het wel winnen. Het college van Kortlandt is voor mij heel bepalend geweest. Hij had een berekening losgelaten op de ontwikkeling van de wereldbevolking. We zijn nu vijftiengintig jaar verder en hij blijkt het nog voorzichtig te hebben ingeschat.

Guus van Duin

Vierde seizoen Kwartelkoning-project

Op het moment dat deze SOVON-Nieuws in de bus valt, zitten er waarschijnlijk weer op veel plaatsen Kwartelkoningen te kraken. Vorig jaar was met bijna 350 territoria een bovengemiddeld jaar. Of dat er dit jaar ook weer zoveel zullen worden blijft afwachten. Gezien het vertraagde groeiseizoen (droogte in het voorjaar) zou de vegetatie op veel plaatsen wel eens minder geschikt kunnen zijn als gebruikelijk. Voor het vierde jaar op rij zal weer geprobeerd worden zoveel mogelijk territoria te sparen voor de maaibalk. Waarnemers, boeren en medewerkers van de Dienst Landelijk Gebied zorgden ervoor dat vorig jaar alleen al in het rivierengebied 90% van alle roepplaatsen werd beschermd. Landelijk lag het aandeel beschermde vogels een stuk lager omdat in de akkergebieden in Oost-Groningen geen beschermingsmaatregelen werden uitgevoerd. Dat zal deze zomer veranderen. In samenwerking met de Provincie Groningen zal in een deel van het gebied tijdens de oogst worden geprobeerd de aanwezige vogels met kuikens voor uitmaaien te behoeden. Daarnaast

zal zowel in Groningen als in het rivierengebied op een aantal plaatsen meer in detail worden gekeken naar het seizoensvoorkomen. Op die wijze hopen we meer inzicht te verkrijgen in de timing van het broedproces. Om de aanwezige vogels op te sporen zal er op 30/31 mei en 20/21 juni een landelijke simultaantelling worden georganiseerd. Deze tellingen zullen in alle belangrijke gebieden worden uitgevoerd. Verder worden ook alle losse waarnemingen verzameld. Waarnemingen kunnen worden opgestuurd naar Jan Schoppers (jan.schoppers@sovon.nl, of adres SOVON kantoor), graag met vermelding van plaats (incl. atlasblok/kilometerhok), datum, terreintype en eventuele bijzonderheden. Inmiddels is ook het rapport Resultaten van beschermingsmaatregelen voor Kwartelkoningen in Nederland in 2002 (SOVON-informatierapport 2003/03) uit. Dit rapport kost € 5,- (niet-leden betalen € 6,-) + € 2,50 verzendkosten en is bij SOVON te bestellen.

Jan Schoppers & Kees Koffijberg

Grauwe Kiekendief: eigen sticker en webpagina

U vond 'm al bij dit nummer: de nieuwe Grauwe Kiekendief-sticker. Op 14 maart jl. plakte de Groningse natuurgedeputeerde Rita Jansen een eerste, extra groot exemplaar op één van de maaimachines van de Drogerij BV Oldambt. Dit gebeurde in het zonovergoten Oostwold onder belangstelling van zo'n 70 boeren en vrijwilligers. Het vormde de openingshandeling voor de nieuwe website over de Grauwe Kiekendief. De sticker - speciaal door kunstenaar Erik van Ommen ontworpen - vestigt nog eens de aandacht op deze nieuwe webpagina (www.grauwekiekendief.nl). De opdruk vormt tevens het logo van de werkgroep Grauwe Kiekendief, die nu voor het 14e seizoen bezig is met het actief beschermen van kiekenslegels in het akkerland van Groningen en Flevoland. In 2002 is tevens een samenwerkingsverband met Duitse natuurbeschermers en akkerbouwers opgestart, met als meest recente resultaat de

oprichting van een agrarische natuurvereniging in april jl., net over de grens bij Oost-Groningen. Dit is de eerste agrarische natuurvereniging in Duitsland, voorwaar een nieuw Nederlands exportproduct! Om al dit nieuws te kunnen bijbenen is een internet-site gemaakt: geïnteresseerden kunnen hierdoor gemakkelijk kennis maken met de Grauwe Kiekendief en het werk dat hier momenteel aan wordt besteed.